

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1551/07
05.09.2007. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Mirjane Grubić, Vesne Popović, Jasminke Stanojević i Ljiljane Ivković-Jovanović, članova veća, u parnici tužilaca AA, BB, VV, GG, DD i ĐĐ, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene Republike Srbije - MUP RS, čiji je zakonski zastupnik Republičko javno pravobranilaštvo u Beogradu i tužene Državne zajednice Srbija i Crna Gora - Ministarstvo odbrane, koju zastupa Direkcija za imovinsko-pravne poslove - Odeljenje u Beogradu, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužilaca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.12147/06 od 31.01.2007. godine, u sednici održanoj 05.09.2007. godine, doneo je

R E Š E N J E

I USVAJA SE revizija tužilje AA, pa se UKIDAJU presude Okružnog suda u Beogradu Gž.12147/06 od 31.01.2007. godine i Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.7251/03-01 od 13.05.2006. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

II Revizija tužilaca BB, VV, GG, DD i ĐĐ su nedozvoljene, pa se ODBACUJU.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.7251/03-01 od 13.05.2006. godine, stavom prvim izreke, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužilaca AA, BB, VV, GG, DD i ĐĐ, kojim su tražili da se tuženi Republika Srbija - MUP RS i Državna zajednica Srbija i Crna Gora, Ministarstvo odbrane obavežu da im solidarno isplate na ime duševnih patnji zbog smrti bliskog srodnika svakom ponaosob po 450.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom za svaki od ovih iznosa posebno, počev od 30.05.2006. godine pa do konačne isplate, kao i da im naknade troškove parničnog postupka. Stavom drugim izreke, odbijen je tužbeni zahtev tužilje AA, kojim je tražila da se obavežu tuženi Republika Srbija - MUP RS i Državna zajednica Srbija i Crna Gora - Ministarstvo odbrane, da joj solidarno isplate, na ime troškova podizanja nadgrobnog spomenika, 60.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 28.10.2002. godine, pa do konačne isplate, kao neosnovan.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž.12147/06 od 31.01.2007. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužilaca i potvrđena presuda Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.7251/03-1 od 13.05.2006. godine, koja je ispravljena rešenjem tog suda P.br.7251/03 od 14.07.2006. godine.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužioci su blagovremeno izjavili reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu čl.399. ZPP i našao da je revizija tužilje AA osnovana, a revizija tužilaca BB, VV, GG, DD i ĐĐ, nedozvoljena.

Prema, do sada, utvrđenom činjeničnom stanju, suprug tužilje AA, a otac ostalih tužilaca, sada pokojni PP, ubijen je 15.06.1999. godine u svom stanu u Peći, od strane pripadnika tzv. "Oslobodilačke vojske Kosova". Zbog smrti bliskog lica tužioci su pretrpeli nematerijalnu štetu, a tužilja AA i materijalnu, jer je snosila troškove podizanja nadgrobnog spomenika.

Smatrajući da ne postoji odgovornost tuženih da tužiocima naknade štetu, s obzirom da je pokojni PP poginuo 15.06.1999. godine, odnosno u vreme kada su se oružane snage tadašnje SRJ povukle sa teritorije Kosova i Metohije, na osnovu vojno-tehničkog sporazuma između međunarodnih snaga bezbednosti KFOR i Savezne Republike Jugoslavije i Republike Srbije od 09.06.1999. godine, kao i posle donošenja Rezolucije Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija broj 1244 od 10.06.1999. godine, nižestepeni sudovi su odbili tužbene zahteve.

Osnovano se u reviziji tužilje AA navodi da je zbog pogrešne primene materijalnog prava, činjenično stanje nepotpuno utvrđeno.

Tužilja AA je tvrdila u toku prvostepenog i drugostepenog postupka, a to ponavlja i u reviziji, da je njen suprug stradao od terorističkog napada 15.06.1999. godine u ranim jutarnjim satima, što su potvrdili i saslušani svedoci SS1 i SS2, dok je primopredaja između snaga MUP-a RS i Mirovnih snaga izvršena istog dana u 12,00 časova.

Kako iz izveštaja Generalštaba Vojske Srbije i Crne Gore - Uprave za operativne poslove od 01.11.2005. godine i izveštaja o radu Sekretarijata unutrašnjih poslova Peć za 1999. godinu proizilazi da se Vojska Jugoslavije povlačila sa područja Kosova i Metohije u periodu od 10. do 20.06.1999. godine i da su 15.06.1999. godine u 12,00 sati, prema sporazumu, predstavnici MUP RS i Mirovnih snaga OUN izvršili primopredaju teritorije opštine Peć, uz naređenje da svi pripadnici MUP-a RS prekinu sve aktivnosti i napuste objekte i grad, nejasno je iz kojih razloga sudovi ove pismene dokaze nisu cenili, zajedno sa iskazima pomenutih svedoka, pošto je, u ovoj pravnoj

stvari, odlučna okolnost da li je pokojni PP izgubio život u momentu kada se snage države SRJ i Republike Srbije još nisu bile povukle iz Peći, u kom slučaju bi tuženi bili odgovorni zbog toga što njihovi organi nisu sprečili štetu koja je za prvotužilju nastala, a u vezi čl.180. Zakona o obligacionim odnosima, kojim je regulisana odgovornost države usled terorističkih akata.

Ako se utvrdi da je suprug tužilje AA poginuo u akciji pripadnika OVK u vreme kada su organi tuženih imali ingerencije na području Peći, što znači da su bili dužni da obavljaju funkcije u skladu sa zakonom, a u cilju očuvanja javnog reda i mira, te sprečavanja akata nasilja i terora da bi zaštitili građane (čl.21. stav 1. i čl.22. stav 1. Ustava SRJ, kao i čl.3. stav 1. i čl.9. stav 3. Ustavne povelje DZ SCG), nužno je visinu štete koju je prvotužilja pretrpela opredeliti u smislu čl.200. i čl.193. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima.

Stoga je, na osnovu čl.407. stav 2. ZPP, odlučeno kao u stavu prvom izreke.

Tužioci, u ovoj parnici, nisu jedinstveni, nego obični suparničari, tako da svaki od njih predstavlja samostalnu stranku i njegove radnje ili propuštanja ne koriste niti štete drugim suparničarima. Tužbom od 19.03.2001. godine tražili su da se obavežu tuženi da im na ime naknade štete plati i to tužilji AA na ime troškova za kupovinu garderobe u znak žaljenja 2.000,00 dinara, za troškove podizanja spomenika, 100.000,00 dinara i zbog duševnih patnji za izgubljenim suprugom 300.000,00 dinara, a tužiocima BB, VV, GG, DD i ĐĐ, svakom ponaosob za duševne patnje zbog izgubljenog oca po 200.000,00 dinara. Podneskom od 30.10.2005. godine, tužba je preinačena povećanjem tužbenog zahteva, pa su tužioci zahtevali da tužena isplati AA, BB, VV, GG, DD i ĐĐ, za duševne patnje zbog smrti bliskog srodnika, svakome po 450.000,00 dinara, a tužilji AA i 60.000,00 dinara na ime troškova podizanja nadgrobnog spomenika, sa zakonskom zateznom kamatom.

U imovinsko-pravnom sporu u kome se tužbeni zahtev odnosi na potraživanje u novcu, dozvoljenost revizije se ceni prema odredbama Zakona o parničnom postupku, koje su važile na dan preinačenja tužbe.

Članom 394. stav 2. Zakona o parničnom postupku ("Sl.glasnik RS" br.125/2004 - stupio na snagu 23.02.2005. godine) određeno je da revizija nije dozvoljena u imovinsko-pravnim sporovima kada se tužbeni zahtev odnosi na potraživanje u novcu, ako vrednost predmeta spora pobijanog dela pravnosnažne presude ne prelazi 500.000,00 dinara.

Budući da novčano potraživanje tužilaca BB, VV, GG, DD i ĐĐ ne prelazi iznos od 500.000,00 dinara, koji je određen kao granična vrednost i uslov merodavan za ocenu prava na izjavljivanje revizije, njihova revizija nije dozvoljena, jer je izjavljena protiv presude protiv koje se po zakonu ne može podneti, pa je na osnovu čl.404., u vezi čl.401. ZPP, odlučeno kao u stavu drugom izreke.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

VS